

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 116/2019
Ședința publică de la 22 Noiembrie 2019
Completul compus din:
PREȘEDINTE Manuela Filip
Grefier Tina Szabo

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra soluționării acțiunii formulate de reclamantul Dan Tanasă, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și Arus Zsolt Istvan, având ca obiect „anulare act administrativ - hot 282/15.05.2019 CNCD”.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 21.11.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință, care face parte integrantă din prezenta hotărâre judecătorească, când, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 22.11.2019, în condițiile art. 396 alin. 2 din Cod procedură civilă.

În deliberare,

CURTEA,

Asupra cererii de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 19.06.2019, reclamantul Dan Tanasă a solicitat în contradictoriu cu pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și Arus Zsolt Istvan a se dispune, în baza prevederilor art. 18 punct 4 lit. a din Legea nr. 554/2004 și funcție de probatoriul propus a se administra, anularea Hotărârii nr. 282/15.05.2019 emisă de acest for administrativ, inclusiv obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că prin hotărârea atacată, s-a soluționat reclamația numitului Arus Zsolt Istvan, prin care acesta a reclamat un comportament negativ al reclamantului, expus pe rețelele de socializare, față de persoana lui, de natură al supune unui tratament injust și degradant, CNCD, reținând, la momentul soluționării plângerii, incidența art. 2 alin. 7 din OG nr. 137/2000 pentru a justifica sancționarea sa pentru victimizarea numitului Arus Zsolt Istvan, aplicându-i sancțiunea contravențională a avertismentului.

Acest petent, cetățean de etnie maghiară, a arătat că în titlul unei postări, ulterioare aplicării unei alte sancțiuni contravenționale tot de către CNCD, reclamantul l-a numit „lider separatist maghiar”, care face jocurile Ungariei, care ar dori ca Transilvania să redevină Ungaria, denigrându-l constant pe motivul originii sale etnice.

În realitate, în cauză, spune reclamantul, nu subzistă elementele constitutive ale unei fapte de victimizare, din moment ce afirmația corespunde întocmai realității pentru că pârâtul Arus Zsolt, fost consilier județean, din partea Partidului Civic Maghiar, acționează din poziția sa de lider al acestei formațiuni politice pentru autonomia pe criterii etnice a județelor Covasna și Harghita, separatism care este de notorietate, sprijinit fiind de Ungaria. Mai mult, pârâtul acționând pentru obținerea autonomiei teritoriale pe criterii etnice, și-a făcut un titlu de glorie din nenumăratele sesizări și plângeri penale pe care le-a depus împotriva sa la CNCD și la diferite organe de cercetare penală, susține reclamantul. Acest pârât a publicat chiar un articol în care se laudă public că a depus o acțiune judiciară pentru desființarea asociației pe care reclamantul o conduce, hărțuindu-l prin reclamații repetate pe aceeași temă la CNCD. Sute de mii de cititori au putut afla deja faptul că pârâtul se laudă cu faptul că îl hărțuiește cu plângeri penale și petiții la CNCD.

Reclamantul menționează că hotărârea atacată a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material, că sancționarea sa pentru întreaga activitate civică ca președinte al Asociației

pentru Demnitate în Europa și ca administrator al blogului, doar în baza unor alegații teoretice privind depășirea dreptului la liberă exprimare, nu numai că este abuzivă, însă contrazice alte soluții date de CNCD.

Nu poate constitui discriminare și incitare la antimaghiarism prezentarea documentată pe blogul personal a ilegalităților aleșilor locali ai UDMR constând în refuzul primarilor UDMR de a arboră tricolorul României, de a purta eșarfa tricoloră în cazurile expres prevăzute de lege, arborarea nelegală și permanentă a drapelului Ungariei sau a așa-zisului Ținut Secuiesc, arborarea de drapele de doliu la sărbătorile naționale ori amplasarea de inscripții publice exclusiv în limba maghiară, acțiuni care au generat ample dezbateri în spațiul public.

Reclamantul susține că prezentarea critică a exercitării abuzive a drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale din cadrul UDMR, PCM și PPMT în detrimentul cetățenilor români s-a făcut în mod documentat și nu arbitrar, iar faptul că aduce în atenția opiniei publice un anumit tip de informații și îndeamnă generic la o dezbatere de idei nu înseamnă că îndeamnă la comentarii injurioase de orice natură.

Anumite categorii de persoane, datorită funcției sau poziției pe care o dețin în societate, cum este și cazul pârâtului Arus Zsolt, trebuie să accepte un grad al criticii mult mai ridicat față de persoanele obișnuite, deoarece se expun în mod inevitabil și conștient unui control strict al faptelor și afirmațiilor lor, atât din partea ziariștilor, cât și a masei cetățenilor.

Arată că în niciuna dintre exemple date de pârât nu se regăsesc afirmații denigratoare, nici cele care ar incita la ură sau violență ori cuvinte obscene, care de altfel sunt prohibite a fi publicate.

În probațiune, solicită ca CNCD să depună la dosar toate documentele care au stat la baza emiterii Hotărârii nr.282/15.05.2019. Solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, anexând la dosar practică judiciară.

În drept, invocă incidența dispozițiilor Legii nr. 554/2004, ale OG nr. 137/2000.

Acțiunea e legal timbrată funcție de dispozițiile art. 16 lit. a din OUG nr. 80/2013.

Prin rezoluția din data de 14.05.2015, instanța a dispus comunicarea acțiunii către pârâtii Arus Zsolt Istvan și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Pârâtul CNCD, prevalându-se de dispozițiile art. 205 din Cpc, a formulat întâmpinare cu respectarea prescripțiilor legale, prin intermediul căreia pune concluzii pe respingerea acțiunii, arătând că reclamantul susține cu rea-credință și fără vreo argumentare logică că obiectul reclamației cuprinde două capete de cerere, deși se poate observa clar că obiectul real al petiției este faptul că are un comportament discriminatoriu față de comunitatea maghiară prin faptul că facilitează exprimarea de mesaje discriminatorii, degradante și hărțuitoare pe blogul său personal www.dantanasa.ro.

Deși singura sa obligație în calitate de jurnalist era de a acționa cu bună-credință și de a aduce la cunoștința publicului informații exacte și demne de încredere, deși în calitate de administrator de blog avea obligația să filtreze comentariile virulente ale cititorilor, publicându-le numai pe acelea care oferă o bază factuală pentru informațiile furnizate, a promovat ura și intoleranța. Comentariile care au ajuns la cunoștința opiniei publice constituie o faptă de discriminare pentru că reprezintă o atitudine negativă, de umilire, de atingere gravă a demnității unei comunități, respectiv intră în categoria așa-numitului limbaj al urii sau în categoria mesajelor care incită la violență, adică în categoria celor la care face referire CEDO în cauzele DELFI contra Estonia din 10.10.2013 și MAGYAR TARTALOMSZOLGALTATOK EGYESULETE și INDEX.hu ZRT contra Ungariei. Reclamantul nu are calitatea de simplu intermediar al informației, având posibilitatea de a cenzura postările pe site, dar a omis să acționeze în acest sens.

Măsurile luate față de reclamant nu sunt de natură să afecteze în substanța sa dreptul la exprimare.

Chiar dacă sancționarea limbajului discriminatoriu reprezintă o limitare a libertății de exprimare, legalitatea restrângerii este prevăzută de legislația română și este proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului.

În cauza de față, trebuie analizat dacă există din partea petentului o plângere cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării, o reacție adversă din partea reclamatului și în ce măsură între acestea există un raport de cauzalitate între reacția adversă și plângerile petentului.

Astfel, petentul a formulat o reclamație împotriva actualului reclamant soluționată de CNCD prin emiterea hotărârii nr. 106/07.03.2018, dat fiind faptul că aspectele reclamate se subordonează aceluiași prezumtive fapte discriminatorii, cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Actualul reclamant a avut cunoștință de reclamația petentului în momentul în care a fost invitat/citat la sediul CNCD.

Ulterior acestei plângeri, rezolvată prin Hotărârea CNCD nr. 106/2018, reclamantul a făcut la adresa petentului următoarele afirmații: „lider separatist maghiar”, ce „face jocurile Ungariei sprijinită de Rusia care ar dori ca Transilvania să redevină Ungaria”, petentul considerându-se lezat prin nerespectarea față de el a principiului egalității, adresându-se astfel CNCD, urmând ca în fața acestei autorități persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea să demonstreze că faptele sunt justificate obiectiv.

Reclamantul nu a depus nici un fel de probatoriu în fața CNCD, de natură a răsturna prezumția de existență a reacției adverse, nedevelopând motive de nelegalitate, nedovedind că afirmațiile făcute nu vin ca o reacție adversă la plângerile formulate de către petent.

Din probatoriul depus reiese că reclamantul a continuat să scrie pe blogul său că petentul a făcut o obsesie personală față de el și a solicitat comentarii pe subiect, afirmând următoarele: „pentru că nu pot să accept așa ceva și pentru că nu vreau ca obsesia acestui individ să meargă mai departe solicit public instituțiilor statului să mă protejeze...“Voi ce părere aveți? Aștept comentariile voastre”.

Pârâtul dorește a se reține că legalitatea hotărârii/soluției transpare și din perspectiva dispozițiilor art. 20 alin. 6 din O.G. 137/2000R, dispoziții care, de fapt, consacră principiul împărțirii sarcinii probei, așa cum este relatat și aplicat în jurisprudența CJUE și CEDO din domeniul nediscriminării, dispoziții legale pe baza cărora s-a statuat că petentul a dovedit existența unor fapte care permit a se presupune existența unui tratament advers venit ca răspuns la demersul său de a înștiința instituțiile statului cu privire la posibile încălcări ale principiului tratamentului egal și al nediscriminării, iar reclamatul de discriminare nu a dovedit/demonstrat că acest tratament advers este justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.

Jurisprudența națională nu constituie, în opinia sa, un izvor de drept, împrejurările de fapt și de drept, ca și mijloacele de probă, fiind diferite de la un caz la altul, instanța nefiind ținută să pronunțe o soluție identică cu hotărârile menționate, pe ideea existenței precedentului judiciar.

Pârâtul Arus Zsolt Istvan a depus, la rândul său, întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că el a reclamat faptul că Dan Tănăsă se face vinovat de discriminare și hărțuire pe bază de apartenență la o comunitate etnică. Reclamantul nu critică hotărârea CNCD, ci sesizarea adresată de pârât acestei instituții. Comentariile nu provin de pe facebook, ci de pe blogul său aflat la adresa www.dantanasa.ro, așa cum se poate vedea pe capturile de ecran depuse la CNCD.

Pârâtul susține că CNCD a sancționat reclamantul din acest dosar pentru acțiunile sale adverse față de el, întreprinse ca urmare a faptului că în 2017 l-a reclamat la CNCD, și nicidecum pentru că a făcut cele două afirmații. Se poate observa, că reclamantul face o confuzie între victimizare și calomnie, pentru că eforturile sale vizează demonstrarea, că cele două afirmații sunt adevărate, or CNCD nu l-a sancționat pentru că acele afirmații ar fi calomnioase, ci pentru că a făcut acele afirmații, respectiv a publicat numele și fotografia sa în scop de răzbunare pentru faptul că l-a reclamat la CNCD.

Consideră că CNCD și-a motivat corect poziția sa atât în fapt cât și în drept, arătând carențele cererii introductive.

Analizând înscrisurile aflate la dosar, curtea reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată la 05.11.2018, petentul Arus Zsolt Istvan, plecând de la dispozițiile art.20 alin.1 din din OG nr.137/2000, a reclamat comportamentul persoanei reclamate Dan Tanăsă care prin postările pe blogul său www.dantanasa.ro, atât prin articolele

postate, cât și prin acceptarea pe blog a comentariilor anonime, fără a interveni atunci când apar comentarii denigratoare și ofensatoare, îl spune unui tratament injust și degradant, hărțuindu-l prin afirmații fără vreo acoperire.

Arată că în titlul postării este numit „lider separatist maghiar”, deși nu a desfășurat niciodată vreo activitate separatistă. Se menționează de către persoana reclamată că petentul ar fi un susținător înfocat al autonomiei teritoriale pe criterii etnice, însă o astfel de afirmație este neadevărată, cu atât mai mult cu cât autonomia pe criterii etnice nu există. Se afirmă că ar face jocurile Ungariei, sprijinită de Rusia, care ar dori ca Transilvania să revină Ungariei, acuză gravă, dar fără vreo acoperire.

Prin urmare, petentul a sesizat CNCD cu privire la o posibilă faptă de victimizare, susținând că deși reclamatul a fost sancționat anterior pentru afirmații discriminatorii la adresa sa și a comunității maghiare, a continuat să-l denigreze pe motivul originii etnice pe blogul personal și pe facebook.

Prin Hotărârea nr.282/15.05.2019, CNCD, cu unanimitate de voturi, a constatat întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea, astfel cum este prevăzută în art. 2 alin. 7 din OG nr.137/2000 republicată, sens în care l-a sancționat pe reclamant cu avertisment, potrivit art. 5 alin. 2 și art. 7 din OG nr. 2/2001.

Împotriva acestei soluții, reclamantul a formulat prezenta acțiune în contencios administrativ, prevalându-se de dispozițiile art. 19 punct 9 din OG. 137/2000.

Curtea, astfel investită, reține că potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 7 din OG nr. 137/2000, „Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.”

Victimizarea, în opinia CNCD, reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000. În materia legislației nediscriminării, pentru a ne găsi în situația unei fapte de victimizare este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de victimizare se circumstanțiază într-un tratament advers care poate îmbrăca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „tratament advers” aplicat unei persoane însă textul art.2 alin.7 nu definește expresis verbis tratamentul advers. Sintagma „orice tratament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise însă caracterului advers sau contrar. În acest sens, trebuie luați în considerare mai mulți factori, împreună sau separat, cum ar fi contextul în care s-au produs faptele incriminate, durata tratamentului aplicat, efectele și consecințele sale asupra persoanei care le-a suferit.

Mobilul sau cauza tratamentului advers este determinat de introducerea unei plângeri, sesizări sau acțiuni în justiție. Astfel, actul care determină săvârșirea faptei de victimizare este inițierea unei proceduri administrative sau judiciare, prin introducerea unei plângeri sau formularea unei acțiuni în justiție, tratamentul advers venind ca o reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.

Prin urmare, inițierea procedurii administrative sau judiciare este condiționată de invocarea încălcării acestor principii, după cum manifestarea comportamentului advers sau contrar împotriva părții inițitoare se poate materializa fie printr-o singură acțiune ulterioară sau mai multe acțiuni concomitente îndreptate împotriva acestuia, fiind determinată, spune CNCD, de invocarea prealabilă în cadrul acestor proceduri a încălcării principiului egalității și nediscriminării.

În speță, deși petentul a depus și în luna aprilie o plângere cu privire la comportamentul discriminatoriu al reclamantului față de el și comunitatea maghiară din România, acesta a continuat să scrie pe blogul său că petentul a făcut o obsesie personală față de el, solicitând comentarii pe subiect, susținând că „pentru că nu accept așa ceva și pentru că obsesia acestui individ să nu meargă mai departe solicit instituțiilor statului să mă protejeze...Voi ce părere aveți? Aștept comentariile voastre.”

De asemenea, l-a numit pe petent „lider separatist maghiar”, spunând că „face jocurile Ungariei, sprijinită de Rusia, care ar dori ca Transilvania să redevină Ungaria”.

Prin urmare, Colegiul Director este de opinie că se reține întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale victimizării din moment ce prin Hotărârea nr. 106/07.03.2018, pronunțată anterior celei în discuție, CNCD a reținut că blogul administrat de Tănase Dan oferea posibilitatea și altora de a incita la ură și discriminare împotriva comunității maghiare, unele texte fiind afișate pe blog fără a fi luată vreo măsură împotriva lor, respectiv a celor care le postează, cu toate că, în mod evident, acesta avea această posibilitate. S-a reținut că, prin articolele postate pe blogul personal, partea reclamată Dan Tanasă are un comportament discriminatoriu față de comunitatea maghiară, din care face parte și petentul, respectiv facilitează exprimarea de mesaje și comentarii discriminatorii, degradante și hărțuitoare, care au generat dezbateri aprinse și tensionate în spațiul public.

Față de această situație, Colegiul a constatat faptul că s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică, aducând atingeri demnității petentului prin prisma apartenenței la naționalitatea maghiară, sens în care persoana reclamată a fost sancționată contravențional, CNCD reținând existența unui tratament discriminatoriu, pe criteriul naționalității potrivit art. 2 alin.1 din OG nr. 137/2000, aplicându-i o amendă de 2000 lei.

În continuare, deși fusese sancționat contravențional urmare a sesizării aceluiasi petent, reclamantul a înțeles să abordeze același comportament, denigrându-l pe blogul personal și pe facebook, lezându-i demnitatea, fapta fiind cu atât mai gravă cu cât s-a produs în spațiul public.

Curtea, constată că hotărârea contestată ce face obiectul prezentei cauze nu numai că este emisă de organul competent potrivit dispozițiilor art. 20 din OG nr. 137/2000, fiind conformă din punct de vedere al conținutului cu dispozițiile legale în vigoare, întemeiată juridic, dar este legală și temeinică, din moment ce prin comentariile și postările ulterioare pronunțării Hotărârii nr. 106/07.03.2018, reclamantul a creat o atmosferă ostilă, degradantă la adresa pârâtului Arus Zsolt Istvan, fiind astfel incidente prevederile art. 2 alin. 7 din OG nr. 137/2000.

Art. 2 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 prevede că „orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

De asemenea, potrivit dispozițiilor articolului 15 din O.G. nr.137/2000, „constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere, de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

Libertatea de exprimare este un drept esențial într-o democrație, însă nu este un drept absolut. Exercițarea acestor libertăți comportă îndatoriri și responsabilități și poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, pentru protecția reputației sau a drepturilor altora.

Astfel, legiuitorul național a instituit în art. 30 alin. 6 și 7 din Constituția României limitele exercitării dreptului la libera exprimare. Potrivit textului constituțional, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine. Totodată, sunt interzise defăimarea țării și a națiunii, îndemnurile la război, de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică.

Analizând expresiile folosite și comentariile legate de persoana pârâtului care au ajuns, prin intermediul blogului administrat de reclamant, la cunoștința opiniei publice, curtea de apel constată că acestea constituie o faptă de victimizare pentru că reprezintă o atitudine negativă, de umilire, de atingere gravă a demnității persoanei vizate, pe un presupus motiv al apartenenței la o anumită naționalitate și al criteriului limbii vorbite. Sintagmele menționate anterior ca citate în conținutul articolelor/comentariilor făcute sugerează dispreț la adresa pârâtului, fiind de natură

a-l jigni, reclamantul încălcându-și obligația de a acționa cu bună credință, respectiv de a se documenta înainte de a informa sau a permite informarea publicului. Reclamantul putea filtra comentariile virulente ale cititorilor și le putea publica doar pe acelea în care, chiar dacă se aduc critici activității pârâtului sau i se pune la îndoială activitatea pe care o desfășoară, nu aduc atingere demnității persoanei sale, nu promovează ura și intoleranța.

Curtea de apel nu poate primi punctul de vedere al reclamantului, potrivit căruia, nu a urmărit să discrimineze, ci doar să informeze opinia publică, apărările acestuia neavând suport probatoriu. Deși exprimarea opiniilor personale în public trebuie protejate prin garantarea libertății de exprimare, totuși exercitarea drepturilor și libertăților trebuie făcută în limitele prevăzute de art. 30 alin. 6 și 7 din Constituția României și nu justifică utilizarea unui limbaj denigrant, jignitor și discriminatoriu bazat pe criteriul naționalității și a limbii vorbite. Respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și a unei societăți pluraliste, fiind necesar să se sancționeze orice formă de expresii care aduc atingere demnității umane, reputației și drepturilor concetățenilor. Justificarea de către reclamant a publicărilor sale nu poate conduce la înlăturarea caracterului discriminator al expresiilor uzitate de aceasta în manifestările sale publice, ele conținând referiri exprese la naționalitatea pârâtului, a limbii vorbite de acesta, într-o formulă clar tendențioasă, aducând atingere drepturilor nepatrimoniale ale pârâtului (la demnitate, onoare, viață particulară, dreptul la propria imagine și reputație), ținând seama de termenii utilizați în afirmațiile litigioase, de contextul în care acestea au fost făcute publice și de cauza în ansamblul său.

Astfel, reclamantul are obligația să acționeze cu bună-credință, să permită să fie aduse la cunoștința publicului informații exacte și demne de încredere, cât timp libertatea de exprimare acoperă posibila recurgere la un grad de exagerare, chiar și de provocare, însă nu trebuie să treacă de anumite limite, cum ar fi cele privind demnitatea, protecția reputației și drepturilor altuia.

Curtea apreciază că reclamantul nu aduce probe de natură a răsturna prezumția de existență a reacției adverse, nedezvoltând motive de nelegalitate, nejustificând că afirmațiile făcute ulterior pronunțării Hotărârii CNCD nr. 106/2018 nu vin ca o reacție adversă la plângerea formulată de către petent, sau că acest tratament advers este justificat obiectiv de un scop legitim și serios.

Mai mult, hotărârea atacată nu a fost emisă în temeiul unor dispoziții legale abrogate sau neconstituționale, nu prezintă vicii de ilegalitate, vicii care să fi fost expuse și probate de către reclamant. Pin acțiunea dedusă judecății deși se solicită a se constata anularea unui act administrativ, nu se invocă încălcarea condițiilor de fond, de formă sau de procedură stabilite de lege pentru validitatea lui. Aspectele expuse de către reclamant nu afectează validitatea actului sus menționat, acesta având valoare juridică prin el însuși, valoare care îi creează o prezumție de autenticitate și de veridicitate ce poate fi răsturnată prin proba contrară, probă care în speță lipsește.

Față de considerentele sus arătate, Curtea, respinge ca nefondată prezenta acțiune în contencios administrativ, păstrând ca legală și temeinică decizia CNCD nr. 282/15.05.2019.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Dan Tanasă în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.
Definitivă.

Pronunțată în condițiile art. 396 alin. 2 din Cpc, azi 22.11.2019.

Președinte,
Manuela Filip

Grefier,
Tina Szabo

